

Sygn. akt VU 90/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy S. B. prawo do emerytury pomostowej z dniem 12 listopada 2014 roku.

Sygn. akt V U 90/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił przyznania S. B. emerytury pomostowej, ponieważ na dzień 1 stycznia 2009 roku wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

Do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył S. B. okresu od 13 grudnia 1972 roku do 1 grudnia 1988 roku oraz od 25 września 1995 roku do 30 czerwca 1998 roku, ponieważ płatnik nie potwierdził, że wnioskodawca w wyżej wymienionych okresach wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku.

W odwołaniu z dnia 2 stycznia 2015 roku wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W piśmie z dnia 18 lutego 2015r. podniósł, że w szczególnych warunkach pracował w czasie zatrudnienia w (...) (...)a w P.. tj. w okresie od 13 grudnia 1972 roku do 1 grudnia 1988 roku oraz od 25 września 1995 roku do 30 czerwca 1998 roku jako formowacz wyrobów szklanych.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

W dniu 12 listopada 2014 roku S. B. wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca nie pozostaje w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek k. 1-7 akt o emeryturę pomostową)

Wnioskodawca od dnia 4 marca 2007 jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przyznanej od dnia 1 stycznia 2012r. na stałe.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 15 maja 2007 roku k. 33-34 akt rentowych; decyzja ZUS z dnia 29 listopada 2007 roku k. 55 akt rentowych, decyzja ZUS z dnia 5 stycznia 2009 roku k. 67 akt rentowych, decyzja ZUS z dnia 5 lipca 2010 roku k. 105 akt rentowych oraz decyzja ZUS z dnia 20 stycznia 2012 roku k. 141 akt rentowych)

Wnioskodawca legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 28 lat, 1 miesiąca i 21 dni. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył S. B. do stażu pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w (...) Sp. jawna w W. na stanowisku formowacz wyrobów szklanych ręcznie od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia 6 lipca 2006 roku w wymiarze 1 roku, 9 miesięcy i 5 dni. Jest to okres przypadający.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 grudnia 2014 roku k. 25 akt o emeryturę pomostową, świadectwo pracy z dnia 12 lipca 2006 roku k. 9 akt rentowych oraz zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach k. 13 akt o emeryturę pomostową)

W okresie od dnia 13 grudnia 1972 roku do dnia 1 grudnia 1988 roku oraz od dnia 25 września 1995 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w P..

(dowód: świadectwo pracy z dnia 24 listopada 1988 roku k. 5 akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1998 roku k. 13 akt rentowych)

W okresie od dnia 29 października 1975 roku do dnia 13 października 1977 roku wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową

(dowód: zaświadczenie z dnia 23 listopada 1988 roku k. 7 akt rentowych)

W początkowym okresie zatrudnienia w (...) w P. tj. od dnia 13 grudnia 1972r. do 3 sierpnia 1973r. wnioskodawca pracował na stanowisku transportowego-odnoszacza.

Natomiast od dnia 4 sierpnia 1973r. wnioskodawca pracował na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie. W takim charakterze pracował aż do powołania do służby wojskowej czyli do 28 października 1975r. oraz po odbyciu służby wojskowej: od dnia 10 listopada 1977r. do dnia 1 grudnia 1988r.

(dowód: zaświadczenie kwalifikacyjne z dnia 11.12. 1972r. , angaż z dnia 11 grudnia 1972r., angaż z dnia 30 grudnia 1972r., angaż z dnia 3 sierpnia 1973r, angaż z dnia 12 lipca 1974r., umowa o pracę z 8 listopada 1977r., karta obiegowa zmiany z 10 listopada 1977r., angaż z 15 czerwca 1979r., z 31 marca 1981r., z 6 października 1982r., zaświadczenie kwalifikacyjne z dnia 1 lutego 1983r., angaż z dnia 29 stycznia 1983r. , z 8 czerwca 1983r. , z 21 października 1986r., z dnia 13 stycznia 1987r. z 28 stycznia 1988r., pismo o rozwiązaniu umowy o pracę z dniem 1.12.1988r., świadectwo pracy z dnia 28 grudnia 1988r.– akta osobowe)

W okresie od dnia 2 grudnia 1988 roku do dnia 1 lutego 1992 roku wnioskodawca nie pracował, pobierał rentę inwalidzką.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 stycznia 1989 roku k. 23-26 akt rentowych oraz decyzja ZUS z dnia 10 stycznia 1992 roku k. 59-60 akt rentowych)

Od dnia 25 września 1995 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku wnioskodawca ponownie był zatrudniony w (...) w P., gdzie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie. Na angażach pracodawca zaznaczał, że praca na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie jest pracą w szczególnych warunkach.

(dowód: umowa o pracę z dnia 21 września 1995r., umowa z dnia 31 października 1995r. umowa z dnia 30 listopada 1995, umowa z dnia 22 grudnia 1995r., pismo z 12 listopada 1996r, wypowiedzenie zmieniające z 31 stycznia 1997r., angaż z dnia 2 stycznia 1997r., z 1.10.1997r., rozwiązanie umowy o pracę z 15 czerwca 1998r. – akta osobowe)

Huta (...) w P. zajmowała się produkcją szkła gospodarczego tj. wazonów, kieliszków. Do stałych obowiązków S. B. na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznych należało pobieranie płynnego, gorącego szkła na specjalny przyrząd, a następnie formowanie i wydmuchiwanie szkła. Wnioskodawca wykonywał wszystkie czynności ręcznie.

Na hali na, której pracował wnioskodawca było bardzo gorąco, było duże zapylenie i zadymienie. Pracownicy zatrudnieni w (...) w P. na takim stanowisku otrzymywali od pracodawcy świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(dowód: zeznania świadka M. T. protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 08:02 do 12:01, zeznania świadka T. P. protokół rozprawy z dnia 9 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 14:20 do 18:36 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 02:31 do minuty 09:23)

Masa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. dnia 30 czerwca 1998 roku wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, w którym zaświadczyła, że wnioskodawca w okresie od dnia 13 grudnia 1972 roku do dnia 1 grudnia 1988 roku oraz od dnia 25 września 1995 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy produkcji i formowaniu wyrobów szklanych na stanowisku transportowy- odnoszacz i formowacz wyrobów szklanych ręcznie, tj. prace wymienione w wykazie A dziale XIII po. 3 pkt 4,3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakresie pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 24 listopada 1988 roku k. 5 akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1998 roku k. 13 akt rentowych oraz świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 30 czerwca 1998 roku k. 123 akt rentowych)

W dniu 25 sierpnia 2015r. wnioskodawca przedstawił zaświadczenie od lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania pracy na stanowisku formowacza wyrobów szklanych.

(dowód: zaświadczenie z dnia 25 sierpnia 2015 roku k. 32-33)

Wnioskodawca w okresie od dnia 13 grudnia 1972 roku do dnia 1 grudnia 1988 roku pobierał zasiłek chorobowy przez łączny okres 461 dni:

- w 1980r. – 7 dni

- w 1981r. – 10 dni

- w 1982r.- 21 dni

- 1983r. -16 dni

- w 1984r.- 16 dni

- w 1985r. -9 dni

- w 1986r.-79 dni

- w 1987r.- 9 dni

- od 1 stycznia 1988r. do 1 grudnia 1988r. – 294 dni

(dowód: orzeczenie (...) z 27.12.1988r. – k. 13 akt rentowych, kart zasiłkowe – akta osobowe)

W okresie zatrudnienia od dnia 25 września 1995 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim przez łączny okres 133 dni:

- 19.02.1996r. – 18.03.1996r. – 28 dni;

- 9.05.1996r.-13.05.1996r.-5 dni;

-19.08.1996r. -21.10.1996r.- 64 dni;

-4.12.1996r. do 14.12.1996r.- 11dni;

-3.02.1997r. do 21.02.1997r.-19 dni;

-9.06.1997r.-14.06.1997r.- 6 dni;

- 18.11.1997r. do 24.11.1997r.- 7 dni;

(dowód: świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1998r. – akta osobowe)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;

2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6)po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Bezspornym jest, że po 31 grudnia 2008r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Od 2007r. do chwili obecnej przebywa na rencie, a jego ostatnim zatrudnieniem była praca w (...).

W takiej sytuacji uprawnień do emerytury wnioskodawcy należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej zależy zatem od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 ustawy oraz posiadania na dzień 1 stycznia 2009r. wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Wnioskodawca spełnił przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4 i 7 ustawy, gdyż urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat i nie pozostawał w stosunku pracy.

Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 i 5 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009r. stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem na wnioskodawcy spoczywał ciężar wykazania, że na dzień 1 stycznia 2009r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prace w szczególnych warunkach – zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust 2 ustawy, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w P. był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych, w tym aktach pracowniczych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę

w okresie zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie, tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował zaświadczeniem o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r., jak tego wymaga art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, a li tylko świadectwem pracy w warunkach szczególnych.

Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności.

S. B. sprostą temu obowiązkowi. Charakter pracy wnioskodawcy Sąd ustalił w oparciu o spójne i logiczne, a co za tym idzie wiarygodne zeznania świadków: M. T. oraz T. P., którzy w spornym okresie pracowali w tym samym przedsiębiorstwie co skarżący, na takim samym jak on stanowisku. Dysponowali zatem szczegółową i bezpośrednią wiedzą co do jego codziennych, stałych obowiązków pracowniczych. Świadczenie potwierdzili za wnioskodawcą, że poza krótkim początkowym okresem zatrudnienia w (...) (...), w pozostałym okresie skarżący cały czas pracował tylko i wyłącznie na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznych w pełnym wymiarze czasu pracy. Do jego stałych obowiązków należało pobieranie gorącego płynnego szkła na specjalny przyrząd, a następnie ręczne formowanie i wydmuchiwanie wyrobów szklanych tj. wazony czy kieliszki. Warunki pracy były bardzo szkodliwe, w hali panowała bardzo wysoka temperatura oraz zadymienie i zapylenie.

O tym, że S. B. w spornym okresie wykonywał pracę na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie świadczą także dokumenty zgromadzone w jego aktach osobowych, w postaci umów o pracę, zaświadczeń kwalifikacyjnych i angaży. W każdym z tych dokumentów począwszy od dnia 4 sierpnia 1973r. stanowisko pracy skarżącego jest określane jako formowacz wyrobów szklanych ręcznie.

Prace formowacza wyrobów szklanych ręcznie były związane z czynnikiem ryzyka w postaci wykonywania prac w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego (...) wynosi 28°C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej 130 W/m² (art. 3 ust 2 ustawy).

Prace bezpośrednio przy ręcznym zestawianiu surowców lub ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie są pracami w szczególnych warunkach zgodnie z poz. 8 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach bezpośrednio przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie determinowaną czynnikiem ryzyka jakim były warunki gorącego mikroklimatu, a zatem pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 ustawy od 4 sierpnia 1973r., bo wówczas otrzymał po raz pierwszy angaż na stanowisko formowacza wyrobów szklanych ręcznie aż do powołania do odbycia służby wojskowej czyli do 28 października 1975r. oraz po odbyciu służby wojskowej: od dnia 10 listopada 1977r. do dnia 1 grudnia 1988r., a następnie od 25 września 1995 roku do dnia 30 czerwca 1998 roku.

Ponieważ przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 4-11 ustawy, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 12 ustawy), w/w okresy ulegają zmniejszeniu o okresy, w których skarżący przebywał na zwolnieniach lekarskich, czyli jak Sąd ustalił w oparciu o karty zasiłkowe i świadectwo pracy, łącznie o 594 dni czyli 1 rok 7 miesięcy i 19 dni. Zważywszy, że sporne okresy wynoszą 18 lat i 1 miesiąc, po pomniejszeniu ich o okresy zasiłkowe, skarżący legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym 16 lat i 6 miesięcy. Do tego okresu pracy w szczególnych warunkach podlega zaliczeniu okres uznany przez organ rentowy w wymiarze 1 roku 9 miesięcy i 15 dni. Również w tym okresie jak wynika z wystawionego skarżącemu zaświadczenia z 4 listopada 2014r. (k. 13 akt rentowych) pracował on w warunkach szczególnych w hutnictwie przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych wykonując prace wymienione w załączniku nr 1 do ustawy pod pozycją 8. Oznacza to, że na dzień 1 stycznia 2009r. skarżący wykazał staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący łącznie 18 lat i 3 miesiące.

Sąd zaliczył wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych także okres odbywania służby wojskowej od dnia 29 października 1975 roku do dnia 13 października 1977r. Zarówno bowiem przed powołaniem do wojska jak i po powrocie z wojska skarżący pracował w warunkach szczególnych jako formowacz wyrobów szklanych ręcznie. Przepis art. 12 ustawy wymienia enumeratywnie okresy, o które należy pomniejszyć staż pracy w szczególnych warunkach i nie wymienia tam okresu służby wojskowej. Na marginesie należy dodać, że nawet gdyby okres służby wojskowej nie podlegał zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych, to i tak skarżący legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych w hutnictwie.

Zważywszy, że wnioskodawca prace w szczególnych warunkach wykonywał w hutnictwie dla nabycia prawa do emerytury pomostowej zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy winien spełnić jeszcze jedną przesłankę, a mianowicie przedstawić od lekarza medycyny pracy orzeczenie o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do ustawy.

Wnioskodawca przedstawił w toku niniejszego postępowania zaświadczenie od lekarza medycyny pracy, stwierdzające jego niezdolność do wykonywania pracy formowacza wyrobów szklanych. Zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez Sąd Najwyższy, które Sąd Okręgowy w pełni aprobuje, art. 7 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, który wymaga od pracownika wykonującego w hutnictwie prace w szczególnych warunkach przedstawienia orzeczenia lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 4-12 załącznika nr 1 do tej ustawy, nie określa terminu, w którym takie orzeczenie powinno być wydane. Z przytoczonej regulacji nie wynika, w jakiej dacie powinna być stwierdzona niezdolność do wykonywania szczególnego zatrudnienia uprawniającego do nabycia emerytury pomostowej. Istotne jest tylko to, aby w sprawie o emeryturę pomostową ubezpieczony legitymował się wymaganym orzeczeniem lekarza medycyny pracy o niezdolności do wykonywania prac w szczególnych warunkach, od których zależy ustalenie pomostowych uprawnień emerytalnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2012 roku w sprawie o sygn.. akt I UK 276/11, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt I UK 375/11).

W świetle przedstawionej argumentacji oraz na gruncie przywołanych przepisów Sąd uznał, że S. B. spełnił wszystkie przesłanki z art. 49 w zw. z art. 4 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych, od których zależy prawo do emerytury pomostowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.